

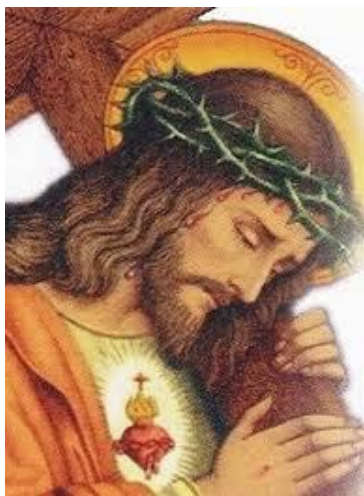
Šestí petak

preuzeto iz knjižice „Veliko obećanje“, Šibenik 1984.

Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.

NOVI VINODOLSKI

Presveto Srce Isusovo nas poziva da molimo za bijedne grešnike i da se žrtvujemo za njih

Srce Isusovo je najosjetljivije i najnježnije od svih srdaca, i ono ne može da se ne gane kad vidi naše nevolje, sve naše tjeskobe, sve naše boli.

Neće pasti iz našega oka niti jedna suza, neće se s naših usana oteći jauk, iz naših grudi uzdah, a da se neće dotaknuti njegova nježnog Srca. On je tako nježan..., ali nije nježan samo prema dušama koje ga izbliza slijede, koje se žrtvuju za Nj; nego je takav prema svim stvorenjima, ne isključivši ni njegovih neprijatelja. Reklo bi se da su baš za njih njegovi uzdasi najvručiji, njegove nježnosti najljupkije. A nema većega neprijatelja od onoga koji ga vrijeđa grijehom, koji gazi i obeščašćuje

njegovu ljubav, koji mu svaki dan ponavlja boli njegove Muke i Smrti.

Pa dobro, ovim bijednim nepokornim sinovima koji žive daleko od očinske kuće, posvećene su skrbi i najljubazniji dokazi ljubavi božanskog Srca. Kao nekoć u Noevo doba, i danas, više nego ikad, svijet treba biti očišćen od svojih gnjusoba; ali Bog neće više da ga čisti potopom voda, nego potopom vatre: vatre svoje Božanske ljubavi kojom plamti njegovo Srce puno Dobrote i milosrđa prema ljudima.

I evo, Isus kao da govori svojim prijateljima i svim velikodušnim dušama:

- Zar ne vidite koliki nesretnici idu putem izgubljenja i ne brinu se za strašni završetak koji prijeti da ih zauvijek proždre?
- Zar ne vidite kako li je neizmjeran njihov broj?

- Već ih godine i godine zovem... promukao mi je glas od neprestanog vikanja; ali oni mi se ne odazivaju... okrenuli su mi bezobrazno leđa... doviknuli su mi u lice: Ne trebaš nam!... ne poznajemo te!...
- A ipak, ja sam za njih sišao s neba, za njih sam se popeo na Kalvariju, za njih sam umro na Križu, za njih svaki dan i svaki sat obnavljam na oltarima svoju nekrvnu žrtvu! Dajte, prijatelji moji, smilujte im se, smilujte im se!...
- Molite i vi za njih; to su vaša braća, i oni su sinovi moje Krvi. Sjedinite s molitvama svoje žrtve, svoje muke, svoje suze, dok mjera moga milosrđa bude puna i prelije se milost i oni se spase. U ovome istom času mnogi će upasti u plamenje pakla; vi ih možete zadržati, vi možete za njih isprositi jednu milost više, vi im možete otvoriti vrata neba!...

Zar vas ne diraju u srce ovi bolni uzdasi milosrdnog Isusova Srca? Zar nemate sućuti da ih spasite?... Zar ne vidite s kolikom lakoćom možete spasiti i veliki broj duša, ako svi postanete apostoli ove pobožnosti Devet prvih petaka, po kojoj ćete im dati u ruke ulaznicu u Raj?

Promislite sa sv. Ambrozijem da je spasiti jednu dušu „djelo veće negoli stvoriti; djelo slavnije negoli uskrisiti; sigurni zalog vječnog života.“ A sv. Augustin kaže: „Jesi li spasio koju dušu? Obezbijedio si i svoju!“

Čita se o blaženoj Kapitano (Capitano) da bi bila rado dala i život samo da spasi i jednu jedinu dušu. Zamolila bi svog ispovjednika, neka joj dopusti da se svake noći digne i pohodi Rasketog Isusa, za one koji u to doba spavaju u smrtnom grijehu, kako bi se obratili i spasili.

Jednog dana Isus, potičući Sestru Beninju Consolato da moli za bijedne grešnike, reče joj: „Moli me... i postići ćeš što želiš. Stavio sam te kao posrednicu između bijednih grešnika i mene, tvoga nebeskoga Zaručnika. Moli se za njih. Reci mi sad, što želiš?

- Isuse, ta zar ćeš pustiti da propadnu one duše za koje si umro na križu? Ti si uskrsnuće i život; budi to, dakle, u mnogim ubogim srcima koja su već od toliko vremena zakopana u tminama smrti.“

Želite li znati s kojim je uspjehom ova sretna pouzdanica božanskog Srca žrtvovala čitavu sebe za spasenje grešnika? 1916g. Isus joj je rekao:

- „Tko spasi jednu dušu spašava i svoju, a ti si ih već spasila više od milijuna!“

Molitva

O moj slatki Isuse, osjećam se duboko ganut slušajući bolne uzdahe tvoga Srca koji se otimaju zbog žalosne sudbine bijednih grešnika!
Daj spomeni se, o Isuse, da si za njih sišao s neba na zemlju; da si se za njih popeo na sramotno drvo Križa; da si za njih prolio svoju Krv. Ah! ne, nemoj dopustiti da se izgubi plod tvog Otkupljenja, i jednim čudom svoje svemogućće Ljubavi otmi ih iz pandža sotonskih i obrati ih u slavne dokaze tvoga milosrđa!
Primi u tu svrhu moje patnje, blagoslivljat ću navijeke tvoje Božansko Srce.

Platite duše zlatnim novcem trpljenja

Isti otac Matej držao je niz propovijedi u Napulju. U jednom je predavanju rastumačio tajnu kako se obraćaju duše, a ta je u ovim trima stvarima:

1. Česta Pričest primljena s velikom vjerom u njegovu ljubav.
2. Tvrdo pouzdanje, slijepo i neograničeno, koje čini da i u najtežim slučajevima uskliknemo: Isuse, uzdam u Te!
3. Plaćanje duša zlatnim novcem trpljenja, koje se prima iz ljubavi, sakrivajući s osmijehom križeve, protivnosti, boli, nezgode, neugodnosti svakog dana.

I kaza ovaj vrlo lijepi događaj:

„Poznavao sam neku vrlo kreposnu majku koja je imala razmetna sina. Ovaj mladić, zaveden od nekog svog prijatelja, udaljio se od kuće i predao se grešnom životu. Ražalošćena majka promišljajući da bi joj se sin mogao izgubiti i tako zauvijek biti od nje rastavljen, osjeti užasnu bol na tu pomisao, i dođe k meni da čuje riječ utjehe, savjet. Saslušao sam sve, a onda joj rekoh:

- Gospođo, hoćete li mi obećati da ćete vjerno izvršiti tri stvari za obraćenje svog sina?
- Oče, što god mi zapovjedite, bilo koju žrtvu, sve ću to s Božjom pomoću učiniti, samo da znam da će se jednog dana moj sin spasiti.

Tada kazah gospođi onu tajnu, kako da ga obrati. Zaista, pobožna žena počne svaki dan primati svog Isusa, steče jako i nepokolebljivo pouzdanje, prigrli svoje križeve i svakidašnje protivštine sakrivajući ih i smiješeći se. Prošlo je petnaest dana molitve, vjere, trpljenja. Tada gospođa prima brzoglav koji joj naviješta tešku bolest njezina sina. Ali sin neće da vidi majke, pa ona posla k njemu jednoga mu šezdesetgodišnjeg strica, također obraćenika, koji je dan prije bio primio svoju prvu Pričest. Čim je stric ugledao bolesnika, da bi ga ganuo, reče:

- Ostavio sam tvoju majku gdje kleči pred oltarom Presvetog Srca i moli za te! Mladić stane psovati i očajnički odgovara:
- Neću majke, neću Boga, neću svećenika na oči; odlazite od mene!

Bolesnik je sve slabiji. Javlja ju to majci, a ona će onda: Treba da dođe k meni, prenesite ga na silu; ja ga hoću, on treba da umre u mom naručju, ja ga moram vidjeti gdje umire pomiren s Bogom. Bolesnika prenesu u posebni vagon, pa onda u bolesničkoj kočiji odvezu ga u vilu, gdje na balkonu, blijeda kao vosak, bijedna majka, mučenica, očekuje svoga razmetnog sina.

Čim je ugleda, sin viče: Neću da je vidim, odnesite me u vratarev stan. Kako mu je uzrujavanje škodilo, učine što je želio i odnesu ga u vratarev stan. Majka naređuje da se u sobi gdje je stavljen njezin sin, naspram njegove postelje napravi oltarić sa slikom Presvetog Srca, s kandilom i cvijećem. Majka je molila s još većim pouzdanjem. Govorila je: Isuse, ti si moj Bog, Ti si svemoguć. Ja te ljubim i puna sam pouzdanja da ćeš me uslišiti jer si ti Otac bezgraničnog milosrđa. Ti vidiš ovaj očajnički slučaj. Moj sin te psuje i u času kad ima da umre! On neće da me vidi; ali ja se uzdam u te, ne gubim pouzdanja, jer sam sjedinjena s tobom, primam te svaki dan u svoje srce, vjerujem. Imam u rukama zlatno blago trpljenja da ti platim dušu svog sina; nadoknadila sam boli koje ti je zadao. Srce Isusovo, uzdam se u Te!

Bolesnika ostaviše sama u vratarevoj sobi. Stric se sakrio iza zavjese da vidi kakve će utiske osjetiti mladić pred Kraljem Ljubavi. U neko doba stane bijedni majčin sin gledati sliku Presvetog Srca... a onda dvije suze... a onda pokušaj da sjedne na postelju i raširenih ruku viče: Presveto Srce Isusovo, oprosti mi, oprosti mi!

- Stric dršćući potrča k njemu: Što je...? Što radiš?
- A on će: Želim svećenika!

Pozvaše me. U jedan tren sam bio kod postelje umirućega i saslušam ispovijed razmetnika Božjega, razmetnika majčina. Divna ispovijed, s pravim pokajanjem! Kad je završila ispovijed, kažem mu:

- Sada će trebati da od majke zamoliš oprostjenje.
- Pa da, pa da, oprostjenje...

Siđe i majka, uz pomoć dviju osoba, nasmijana lica, ali s takvim odrazom boli na licu da bi bila ganula i najtvrdje srce. Sin je ugleda, pruža ruke i jecajući prosi oprostjenje. Pružam svetu Pričest umirućemu, u naručju njegove majke. Jedva je primio Isusa, bolesnik reče: Oprostjenje!... i izdahnu! Prizor je bio uzvišen...“

POBOŽNI UZDAH:

O Srce Isusovo, satrveno zbog opaćina naših, smiluj nam se!